

Зоря полинова горить
І осяває в дококлі
Порожні села, ниві голі,
Бур'ян, що з вітром гомонить.

Печаль і пустка — на віки.
Мов сльози, роси серебіють.
І страшно, хижо, дико виють
В безлюдній Прип'яті вовки.
